

Důkazní břemeno v civilním řízení soudním

Habilitační práce - anotace

Petr Lavický

Habilitační práce se zabývá problematikou důkazního břemena v civilním řízení soudním. Na úvodní výklady navazuje rozbor míry důkazu, jež s tématem důkazního břemena úzce souvisí. Určuje-li míra důkazu, odkdy má soud považovat určitý důkaz za úspěšně podaný, je zřejmé, že čím vyšší bude požadovaný stupeň vnitřního přesvědčení soudce či pravděpodobnosti, tím častěji může zůstat určitá skutečnost neobjasněna a soud bude muset své rozhodnutí založit na pravidlech objektivního důkazního břemena. V první řadě se proto práce soustředí na zodpovězení takových otázek, zda je nezbytné, aby soudce nabyt vnitřního přesvědčení o pravdivosti skutkového přednesu, nebo zda postačí vysoká pravděpodobnost, popř. se lze spokojit pouze s tím, že se existence určité skutečnosti jeví více pravděpodobná než nepravděpodobná.

Na to navazuje rozbor důkazního břemena ve všech jeho podobách. Na prvním místě je vzhledem k jeho klíčovému významu analyzováno objektivní důkazní břemeno. Následuje rozbor subjektivního důkazního břemena, jakož i abstraktního a konkrétního důkazního břemena. S problematikou důkazního břemena úzce souvisí rovněž břemeno tvrzení (objektivní, subjektivní a tzv. sekundární), jemuž práce věnuje také pozornost.

Klíčovým teoretickým problémem je způsob aplikace práva za stavu *non liquet*. Tomu je věnována kapitola sedmá. Nejrozsáhlejší a prakticky nejvýznamnější je kapitola následující, věnovaná dělení důkazního břemena. Práci uzavírají úvahy ohledně otázky, zda pravidla důkazního břemena mají hmotněprávní nebo procesněprávní povahu.